

LEJLIGHEDSavisNYT



Kunst i Kildehøjen

Vagn Erik Jakobsen har været på rejse tilbage i tiden og fortæller historien om kunsten i Kildehøjen. Men også historien om skiftende afdelingsbestyrelser og beboeres arbejde med de fælles arealer i den lille afdeling.

Læs side 3-5

W-renovering

Det kommer næppe som en overraskelse, at LejlighedsAvisNyt har fået tilknyttet en super-fotograf (se bare rundt i bladet). Men Tina Sørensen kan ikke bare fotografere, hun har også leveret en personlig beretning fra renoveringen i Vejlbj Vænge.

Læs side 6-9

VT-renovering

Selv om Vejlbj Vænge står over for den største renovering – så følger Vejlbj Toften nu også helt godt med. Her skal alle vinduer og døre skiftes, og så skal der nye tage i afdelingen. En omfattende plan, som fik massiv opbakning på et afdelingsmøde.

Læs side 10-11

KUNSTEN I KILDEHØJEN

Baggrund

Kildehøjen fik sin egen afdelingsbestyrelse i 1988. Den nyvalgte afdelingsbestyrelse opstillede en 10 punktsplan. Et af punkterne var at arbejde for en kunstnerisk udsmykning af bebyggelsen. På et beboermøde i 1988 blev nedsat et kunstudvalg.

Gavlene 1990

Kunstudvalget vendte mange ideer og tanker. Ret hurtigt blev keramikeren Erik Nyholm kontakten. Efter en tid med spændene møder og gåture rundt i afdelingen med Erik Nyholm blev en model, med materialeprøver og farver til udsmykning af 3 gavle – en i hver gård suppleret med en "udløber" – godkendt på et afdelingsmøde. Arkitekterne bag byggeriet, Friis og Moltke, blev også spurgt og godkendte projektet.

Der var lige en detalje omkring finansieringen – alle de kendte fonde sagde nej. Til gengæld var der opbakning fra hovedbestyrelsen, lokale leverandører og håndværkere. Men de sidste penge kom ikke i

hus, så den sidste del af udsmykningen – de tre "udløbere" – er aldrig blevet udført.

I september 1990 blev de tre gavle afsløret – glaserede klinker fra Tommerup Teglværk i et 50 cm bredt bånd, der følger det i muren anvendte forbandt på de gavle, der kan ses fra Nordlandsvej og fra afdelingens parkeringsplads: Gård Grøn, Gård Gul og Gård Blå.

I Lejlighedsavisen skrev "ANNI":

"Endelig kom de op – og de tre gavle opleves af mig, som de har fået en form for ansigt. Hvis jeg var beboer i Kildehøjen ville jeg, når jeg gik hjem over p-pladsen, føle en form for velkomst fra de tre gavle"

Ved den festlige afsløring var der tre indslag:

- Kildehøjens sangkor "ROF VOJS"
- Afsløring ved afdelingens formand, Jens Halvorsen
- Kildehøjens jazzkvartet "Højt Spil"

Sangkorets præstationer med sange fra nær og fjern var fortrinlig opvarmning til formand

Jens Halvorsens afslørende tale med tak til alle, der kunne takkes. 400 pølser og pølsebrød blev herefter indtaget med fuld musik.

I 1988 havde Erik Nyholm fået brændt verdens største fad med en diameter på 240 cm på Tommerup Teglværk. Da kunstudvalget i 1989 besøgte Tommerup Teglværk, så vi en kæmpekrukke af Peter Brandes – de var ved at "øve" sig til verdens største krukke til Verdensudstillingen i Sevilla i 1992 (468 cm høj)

Ved hovedindgangen til hospitalet i Risskov blev i sommeren 1990 afsløret en keramikskulptur af Erik Nyholm "Livstræet"

Erik Nyholm deltog på grund af sygdom ikke i indvielsen af gavlene. Han døde sidst på året i 1990, knap 80 år gammel. Han havde i sit liv arbejdet meget sammen med Asger Jorn – bl.a. omkring den kæmpestore udsmykning på Statsgymnasiet i Hasle

I 1992 blev afsløret endnu en gavl i Kildehøjen – på selskabslokalerne ud mod





Nordlandsvej. Hovedbestyrelsen stod bag denne udsmykning – af Ulrik Lund. - Men det er en anden historie, som jeg vender tilbage til i et kommende nummer.

”Undergrunden” 1993

Efter indvielsen af de tre gavle fortsatte kunstudvalget, nu med tanker og ideer om en ”helhedsplan” med sammenhæng mellem kunst og beplantning. Det kunne da være værd at afprøve. Kunstudvalget fandt en kunstner og en havearkitekt, som begge gik ind på at sætte sig sammen og se, hvad der kunne komme ud af det.

På afdelingsmødet i januar 1992 fremlagde arkitekt Ellen Braae tegninger og skitser til en plan for beplantning og udsmykning på de grønne arealer – og fik grønt lys til at arbejde videre. På afdelingsmødet i februar 1993 blev der så givet endelig tilslutning. (Forslaget, der bl.a. var vedlagt som bilag til den udsendte dagsorden – er gået tabt?)

Resultatet blev ”Undergrunden”, der omfatter de reliefskulpturer af cement, der står på og omkring parkeringspladsen, dels som ”søjler”, dels ”nedsænket” i asfalten. (Jeg har ikke kunnet finde nogen omtale af afsløringen / indvielsen)

Samarbejdet med havearkitekten betød, at der i tilknytning til ”søjlerne” blev plantet nye, rektangulære bøgehække, som harmonerer vandret i højden med søjlerne: Når man står oppe ved Vuggestuen og ser mod Jellebakken, vil der være en vandret linje (altså i ”vater”) over søjlerne og bøgehækkene. Derfor blev en bøgehæk omkring græsplænen ved parkeringspladsen fjernet.

” Endelig kom de op – og de tre gavle opleves af mig, som de har fået en form for ansigt

Kunstneren var Ole Videbæk fra Ribe. Han er bl.a. kendt for ”Haderslevportene”, som siden 1992 har kunnet ses ved de tre indfaldsveje til Haderslev. Havearkitekten var som nævnt Ellen Braae – i dag professor i Landskabsarkitektur ved Københavns Universitet.

Det er en udfordring for Anders, afdelingens varmemester, at få klippet bøgehækene, men beboerne har kun ros tilovers for hans arbejde.

Ellen Braae foreslog også bøgehække ved alle indgange til Kildehøjen - en ”sluse” af venligt klippede bøgehække i en meters længde, på hver side af alle gangstier ind til afdelingen. Forslaget blev udsat til en senere 2’etape, som endnu ikke er blevet gennemført.

”Udløberne” og ”sluserne” blev ikke til noget.

1995

”Da der var sort flertal i Kildehøjen”
Afdelingsmødet i januar 1994 besluttede at få en farvesagkyndig til at komme med forslag til en ny farve til skurene. Et skur i gård 11 fik påmalet en række forslag til farver. Kunststudvalget fandt, at den røde farve var den bedste til byggeriet. Derefter blev skuret til hus 130 (eller var det 132?) malet med linolie-baseret naturmaling med en pigmentering, der gav en smuk rød lød, og så kunne beboerne bese skønheden. På et ekstraordinært afdelingsmøde i maj 1995 stemte et lille flertal for at fortsætte med den sorte farve, så rød farve blev forkastet.

2000

”Stækket stakit-politik”. I slutningen af 90’erne var afdelingen ved at nærme sig 20 års alderen. ”Teenage-årene” havde med-

ført ret mange varianter af afskærmning ud mod gårdene fra hver enkelt bolig. Planter og brædder stod med alle mulige højder og drøjder og grader af vedligeholdelse. Det gav et noget broget indtryk og en tiltagende tendens til tillukkethed – modsat ideen med hver bolig, der åbner sig ud mod den fælles gård. På afdelingsmødet i 1999 blev derfor nedsat et udvalg til at komme med forslag til, hvordan det kunne tackles.

På afdelingsmødet i maj 2000 blev diskuteret ”Forslag til vedtægter for Stakitter og Hegn ud til Kildehøjens indre gård”:

- a) En grøn model – kun levende hegn
- b) sammen med forslag a) mulighed for i stedet at vælge mellem to konkrete stakitmodeller
- c) Minimumskrav til individuelle stakit eller hegnsløsninger. Forslag c) overlevede – i mere eller mindre liberal form

(En hegns og stakitpolitik for bagsiden af haverne har kun været sporadisk berørt i tidens løb)

2010

Stakitpolitikken ind mod gårdene indgår i den nuværende afdelingsbestyrelses

arbejdsplan. Ligeledes også en beplantningspolitik. Kommer der mere?

Morale: Som det fremgår, er der huller i det materiale, jeg har kunnet finde i arkiverne. Sørg for at gemme tegninger, papirer, planer, notater om arbejdet i afdelingerne.

Tak

Tak til alle dem, der har hjulpet med at få styr på historien bag kunsten i Kildehøjen. Især en stor tak til Poul Nyholm, tidligere beboer i afdelingen.

Boligforeningerne Fagbo og Vesterbo opførte i slutningen af 80’erne boliger i Sabro. Sammen med arkitekterne fik de den ide at få ”gratis” udsmykning ind i facaderne, så de kontaktede Erik Nyholm og besøgte Tommerup Teglværk. Resultat: Husene blev opført i mursten i to farver, en mørk rød del forneden, og en lys rød overdel, adskilt af et skifte blåglaserede sten. Dertil i overkanten af de øverste vinduer et skifte med glaserede sten, hvide på nogle huse og gule på andre.

Tekst: Vagn Erik Jakobsen

Billeder: Tina Sørensen

